

In Missis solemnibus hoc tono
cantatur :

Re-qui-e-scant in pa-ce.

Deinde Sacerdos inclinat se ante
medium Altaris : et manibus junctis
super illud, dicit :

PLACEAT tibi, sancta Trini-
tas, obséquium servitú-
tis meæ, et præsta : ut sa-
crificium, quod óculis tuæ
majestátis indignus obtuli,
tibi sit acceptábile ; mihi-
que, et ómnibus, pro quibus
illud obtuli, sit, te miserán-
te, propitiábile. Per Chri-
stum Dóminum nostrum.
Amen.

Deinde, osculato Altari, legit Evan-
gelium sancti Joannis.

✠ **I**nítium sancti Evangelíi
secúndum Joánnem. **c. 1.**

R. Glória tibi, Dómine.

IN princípío erat Verbum,
et Verbum erat apud
Deum, et Deus erat Ver-
bum. Hoc erat in princípío
apud Deum. Omnia per ip-
sum facta sunt : et sine ipso
factum est nihil, quod fa-
ctum est; in ipso vita erat, et
vita erat lux hóminum : et
lux in ténebris lucet, et té-

nebræ eam non comprehen-
derunt. Fuit homo missus a
Deo, cui nomen erat Joán-
nes. Hic venit in testimó-
nium, ut testimónium per-
hiberet de lúmine, ut omnes
créderent per illum. Non
erat ille lux, sed ut testimó-
nium perhiberet de lúmine.
Erat lux vera, quæ illúminat
omnem hóminem veniéntem
in hunc mundum. In
mundo erat, et mundus per
ipsum factus est, et mundus
eum non cognóvit. In pró-
pria venit, et sui eum non
recepérunt. Quotquot au-
tem recepérunt eum, de-
dit eis potestátem filios Dei
fieri, his, qui credunt in
nómine ejus : qui non ex
sanguínibus, neque ex vo-
luntáte carnis, neque ex vo-
luntáte viri, sed ex Deo
nati sunt. (**Hic genuflecti-**
tur). **ET VERBUM CARO FA-**
CTUM EST, et habitávit in no-
bis; et vídimus glóriam ejus,
glóriam quasi Unigéniti a
Patre, plenum grátiae et ve-
ritátis. R. Deo grátias.

Finito Evangelio sancti Joannis,
discedens ab Altari, pro gratiarum
actione dicit Antiphonam Trium pue-
rórú, cum reliquis.

MISSÆ

PRO DEFUNCTIS.

IN COMMEMORATIONE
OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Introitus.

REQUIEM ætérnam dona
eis, Dómine : et lux per-
pétua lúceat eis. **Ps. 64.**
Te decet hymnus Deus
in Sion, et tibi reddétur
votum in Jerúsalem :
exáudi oratióne meam, ad te omnis
caro véniet. **Deinde absolute repetitur**
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine :
et lux perpétua lúceat eis.

Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium Cónditor et
Redémptor, animábus famulórú
familiarúmque tuárum remissionem
cunctórú tribue peccatórú : ut
indulgéntiam, quam semper optavé-
runt, piis supplicatióibus consequán-
tur. Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios. **1. c. 15.**

FRATRES, Ecce mystérium vobis dico :
Omnes quidem resurgémus, sed
non omnes immutábimur. In mo-
méto, in ictu óculi, in novíssima
tuba : canet enim tuba, et mórtui
resúrgent incorrupti : et nos immutá-
bimur. Opórtet enim corruptibile
hoc indüere incorruptiõem : et mor-
tále hoc indüere immortalitátem. Cum
autem mortále hoc indüerit immorta-
litátem, tunc fiet sermo, qui scriptus
est : Absórpta est mors in victória.
Ubi est mors victória tua? Ubi est
mors stímulus tuus? Stímulus autem

mortis peccátum est : virtus vero pec-
cáti lex. Deo autem grátias, qui dedit
nobis victóriam per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

Graduale. Réquiem ætérnam dona
eis, Dómine : et lux perpétua lúceat
eis. **Y. Ps. 111.** In memória ætérna
erit justus : ab auditióne mala non
timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas
ómnium fidélium defunctorú ab
omni vínculo delictórú. **Y.** Et grátia
tua illis succurrénte, mereántur evá-
dere judícium ultiónis. **Y.** Et lucis
ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIES iræ, dies illa,
Solvét sæclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit :
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogáturus,
Cum vix justus sit secúrus?

Rex tremendæ majestâtis,
Qui salvâdos salvas gratis,
Salva me, fons pietâtis.

Recordâre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ :
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedisti lassus :
Redemisti, crucem passus :
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.

Ingemisco tamquam reus :
Culpa rubet vultus meus :
Supplicanti parce, Deus :

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.

Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequëstra,
Statuens in parte dextra.

Confutatîs maledictis,
Flammis æcribus addictis,
Voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis.

Lacrymôsa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus.

Huic ergo parce, Deus :
Pie Jesu Dômine,
Dona eis réquiem.

Amen.

✠ **S**equëntia sancti Evangelii secun-
dum Joannem. c. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis
Judæorum : Amen, amen dico vo-
bis, quia venit hora, et nunc est,
quando mórtui audient vocem Filii
Dei : et qui audierint, vivent. Sicut
enim Pater habet vitam in semetipso :
sic dedit et Filio habere vitam in
semetipso : et potestatem dedit ei
judicium facere, quia Filius hóminis
est. Nolite mirâri hoc, quia venit

hora, in qua omnes, qui in monu-
mentis sunt, audient vocem Filii Dei :
et procèdent qui bona fecerunt, in
resurrectionem vitæ : qui vero ma-
la egérunt, in resurrectionem judi-
cii.

Offertorium. Dômine Jesu Christe,
Rex glóriæ, libera animas ómnium
fidélium defunctorum de pœnis in-
fèrni, et de profúndo lacu : libera eas
de ore leónis, ne absorbëat eas târtar-
us, ne cadant in obscurum : sed
signifer sanctus Michael repræsëntet
eas in lucem sanctam : **Q**uam olim
Abrahæ promisisti, et sémini ejus. **Ÿ.**
Hóstias et preces tibi, Dômine, laudis
offërimus : tu súscipe pro animabus
illis, quarum hódie memóriam faci-
mus : fac eas, Dômine, de morte
transire ad vitam. **Q**uam olim Abrahæ
promisisti, et sémini ejus.

Secreta.

HOSTIAS, quæsumus Dômine, quas
tibi pro animabus famulorum
famularumque tuarum offërimus,
propitiatus inténde : ut, quibus fidei
christianæ méritum contulisti, dones
et præmium. Per Dôminum no-
strum.

Communio. Lux æterna luceat eis,
Dômine, Cum Sanctis tuis in ætér-
num : quia pius es. **Ÿ.** Réquiem ætér-
nam dona eis, Dômine : et lux perpé-
tua luceat eis. Cum sanctis tuis in
ætérnum : quia pius es.

Postcommunio.

ANIMABUS, quæsumus Dômine, famu-
lorum famularumque tuarum
oratio proficiat supplicantium : ut eas
et a peccâtis ómnibus éxuas, et tuæ
redemptionis facias esse partícipes.
Qui vivis et regnas.

Dicto Dôminus vobiscum, **dicitur**
Requiescant in pace. **Ÿ.** Amen. **Et non**
datur Benedictio : sed dicto secreto
Hæceat tibi, sancta Trinitas, **et oscu-**
lato Altari, legitur Evangelium sancti
Joannis : In principio erat Verbum,
ut moris est.

IN DIE OBITUS,
SEU DEPOSITIONIS DEFUNCTI.

Introitus.

RÉQUIEM ætérnam dona eis, Dô-
mine : et lux perpétua luceat
eis. **Ps. 64.** Te decet hymnus
Deus in Sion, et tibi reddëtur
votum in Jerúsalem : exaudi oratió-
nem meam, ad te omnis caro véniet.
Réquiem ætérnam dona eis, Dômine :
et lux perpétua luceat eis.

Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri
semper et parcere, te suplices
exoramus pro anima famuli tui **N.**
quam hódie de hoc sæculo migrare
jussisti : ut non tradas eam in manus
inimici, neque obliviscaris in finem,
sed júbeas eam a sanctis Angelis
súscipi, et ad pátriam paradisi per-
dúci ; ut, quia in te sperávit et crédi-
dit, non pœnas infèrni sustineat, sed
gáudia æterna possideat. Per Dômi-
num nostrum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli
ad Thessalonicenses. 1. c. 4.

FRATRES, Nolumus vos ignorare de
dormiëntibus, ut non contristëmini
sicut et ceteri, qui spem non habent.
Si enim crédimus quod Jesus mórtuus
est, et resurrexit : ita et Deus eos, qui
dormiërunt per Jesum, addúcet cum
eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo
Dómini, quia nos, qui vivimus, qui
residui sumus in adventum Dómini,
non præveniëmus eos, qui dormi-
erunt. Quóniam ipse Dôminus in jussu,
et in voce Archàngeli, et in tuba Dei
descendet de cœlo : et mórtui, qui in
Christo sunt, resurgent primi. Deinde
nos, qui vivimus, qui relinquimur,
simul rapiëmur cum illis in núbibus
óbviâ Christo in æra, et sic
semper cum Dómino érimus. Ita-
que consolâmini invicem in verbis
istis.

Graduale. Réquiem ætérnam dona
eis, Dômine : et lux perpétua luceat
eis. **Ÿ. Ps. 141.** In memória æterna

erit justus : ab auditióne mala non
timëbit.

Tractus. Absólve, Dômine, animas
ómnium fidélium defunctorum ab
omni vínculo delictorum. **Ÿ.** Et grátia
tua illis succurrënte, mereántur evá-
dere judicium ultionis. **Ÿ.** Et lucis
ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIES iræ, dies illa,
Solvat sæclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
Quando Judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus !
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupëbit, et natúra,
Cum resurget creatúra,
Judicanti responsúra.

Liber scriptus proferëtur,
In quo totum continëtur,
Unde mundus judicëtur.

Judex ergo cum sedëbit,
Quidquid latet, apparëbit :
Nil inúltum remanëbit.

Quid sum miser tunc dicturus ?
Quem patrónum rogáturus,
Cum vix justus sit secúrus ?

Rex tremendæ majestâtis,
Qui salvâdos salvas gratis,
Salva me, fons pietâtis.

Recordâre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ :
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedisti lassus :
Redemisti, crucem passus :
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis.

Ingemisco tamquam reus :
Culpa rubet vultus meus :
Supplicanti parce, Deus.

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.

Preces meæ non sunt dignæ,

Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequëstra,
Stätuens in parte dextra.

Confutâtis maledictis,
Flammis ácribus addictis,
Voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis,
Gere curam mei finis.

Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favilla
Judicándus homo reus.

Huic ergo parce, Deus :
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem.

Amen.

✠ **S**equëntia sancti Evangélíi secúndum Joánnem. **c. 11.**

In illo témpore : Dixit Martha ad Jesum : Dómine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mórtuus : sed et nunc scio quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus : Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha : Scio quia resúrget in resurrectione, in novissimo die. Dixit ei Jesus : Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet : et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi : Utique Dómine, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, libera ánimas ómnium fidélium defunctorum de pœnis inférni, et de profúndo lacu : libera eas de ore leónis, ne absorbeat eas tártarus, ne cadant in obscurum : sed signifer sanctus Michael repræséntet eas in lucem sanctam : **Q**uam olim Abrahæ promisisti, et sémini ejus. **ꝯ.** Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offerimus : tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam faci-mus : fac eas, Dómine, de morte

transíre ad vitam. **Q**uam olim Abrahæ promisisti, et sémini ejus.

Secreta.

PROPITIARE, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui **N.** pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam suppliciter deprecántes : ut per hæc piæ placatiónis officia pervenire mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

Communio. Lux æterna luceat eis, Dómine, **C**um Sanctis tuis in ætérnum : quia pius es. **ꝯ.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis. **C**um sanctis tuis in ætérnum : quia pius es.

Postcommunio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut ánima fámuli tui **N.** quæ hódie de hoc sæculo migrávit, his sacrificiis purgáta, et a peccátis expedita, indulgéntiam páriter et réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

!In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti, dicitur Missa ut supra, exceptis Orationibus, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

QUÆSUMUS Dómine, ut ánimæ fámuli tui **N.** cujus depositionis diem tertium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctorum atque electórum tuórum largiri dignéris consórtium : et rorem misericórdiæ tuæ perennem infúndas. Per Dóminum.

Secreta.

MUNERA, quæsumus Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui **N.** offerimus, placátus inténde : ut remédiis purgáta coeléstibus, in tua pietáte requiëscat. Per Dóminum.

Postcommunio.

SUSCIPE, Dómine, preces nostras pro ánima fámuli tui **N.** ut, si quæ ei máculæ de terrénis contagiis adhæserunt, remissionis tuæ misericórdia deleántur. Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO

DEFUNCTORUM.

Introitus.

RÉQUIEM ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis. **Ps. 64.** Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem : exáudi oratióne meam, ad te omnis caro véniet. **R**équiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis.

Oratio.

DEUS, indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositions diem commemorámus, refrigerii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno fiat Anniversarium, dicatur sequens Oratio.

DEUS, indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (vel fámulæ tuæ), cujus anniversárium depositions diem commemorámus, refrigerii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Lectio libri Machabæórum. 2. c. 12.

In diébus illis : Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim millia drachmas argénti misit Jerosólymam offerri pro peccátis mortuórum sacrificium, bene et religiósè de resurrectione cógitans (nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum, oráre pro mórtuis) et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitióne accéperant, óptimam haberent repósitam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitatio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis. **ꝯ. Ps. 111.** In memória æterna erit justus : ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctorum ab

omni vínculo delictórum. **ꝯ.** Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judicium ultiónis. **ꝯ.** Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIES iræ, dies illa,
Solvét sæclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
Quando Judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.

Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet apparébit :
Nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patrónum rogáturus,
Cum vix justus sit secúrus?

Rex treméndæ majestátis,
Qui salvándos salvás gratis,
Salva me, fons pietátis.

Recordáre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ :
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedísti lassus :
Redemísti crucem passus :
Tantus labor non sit cassus.

Juste Judex ultiónis,
Donum fac remissionis
Ante diem ratiónis.

Ingemisco tamquam reus :
Culpa rubet vultus meus :
Supplicánti parce, Deus.

Qui Mariám absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequëstra,